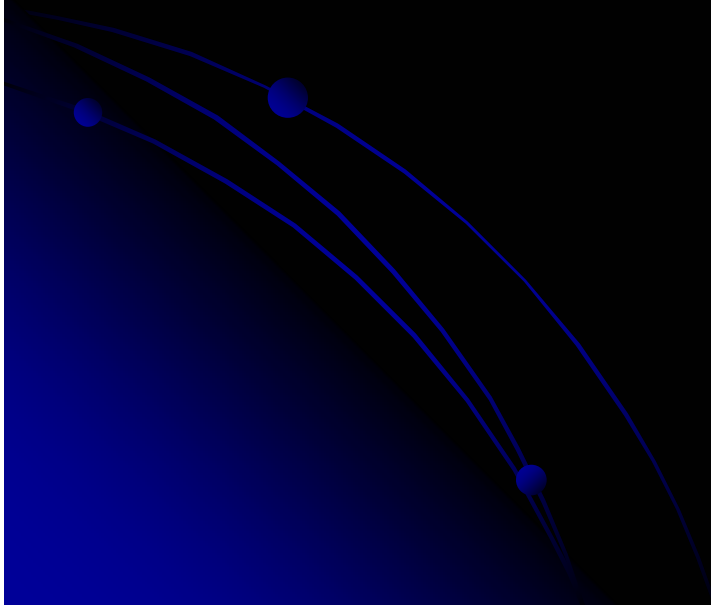

Guds rige mellem forkyndelse og handling.

Diakonale og homiletiske
overvejelser vedrørende Guds Rige i et dansk
folkekirkeligt perspektiv

**1. I syndsforladelsens Rige,
fortabte synderes hvilested,
der Gud med slægten har sluttet fred,
og Satans magter må vige.**

**Vor synd er sonet, vor gæld er betalt
med Jesu blod, som har udslettet alt.**

**Og lovens krav da må vige
i syndsforladelsens Rige.**

**2. Retfærdiggørelsens Rige,
dér alt er opfyldt, hvert krav, hvert bud.
Hvad ingen magtede, gjorde Gud etc ...**

Manila Manifestet, art 4: *Evangeliet og socialt ansvar*

Det autentiske evangelium må blive synligt i mænds og kvinders forvandlede liv. Samtidig med, at vi forkynder Guds kærlighed, må vi selv være engageret i en kærlighedens tjeneste, og samtidig med, at vi prædiker Guds rige, må vi være forpligtede på dets krav om retfærdighed og fred.

Eftersom vort hovedanliggende er evangeliet, kommer evangelisering i første række, for at alle mennesker kan få mulighed for at modtage Jesus Kristus som Herre og Frelser. Men Jesus nøjedes ikke med at forkynde Guds rige, han demonstrerede også dets komme med barmhjertigheds- og undergerninger. ...

Forkyndelsen af Guds rige kræver nødvendigvis profetisk fordømmelse af alt, som er uforeneligt med det. Blandt de onder, vi sørger over, er destruktiv vold, herunder institutionaliseret vold, politisk korrupsion, enhver form for udbytning af mennesker og af jorden, underminering af familien, fri abort, narkotikahandel, tilsidesættelse af menneskerettigheder. ...

Vor stående forpligtelse til social handling skyldes ikke en forveksling af Guds rige med et kristianiseret samfund. Den er snarere en erkendelse af, at evangeliet har uomgængelige sociale implikationer. ...

”Det var Pannenberg’s ønske, at genopdagelsen [af Guds rige] ville sprede sig til andre dele af teologien som en hermeneutisk nøgle.”

CARL FR. WISLØFF

Fullfør din tjeneste!

Artikler og taler

LUNDE FORLAG

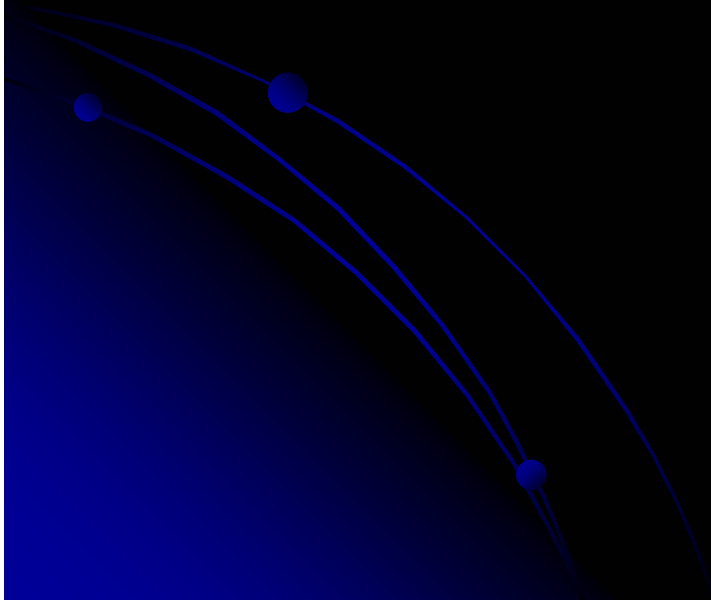
”Forskjellen på lov og evangelium ... er ’et særdeles herlig lys, som tjener til at Guds ord blir rettelig delt og de hellige profeters og apostles skrifter bliver rett forklart og forstått.’ ... læren om forskjellen mellom lov og evangelium grunner seg ikke bare på terminologiske iakttagelser. En kunne snarere si at denne læren er en hermenevtisk nøkkel, dvs. en fortolkningsnøkkel til forståelsen av Bibelen i det hele tatt.”

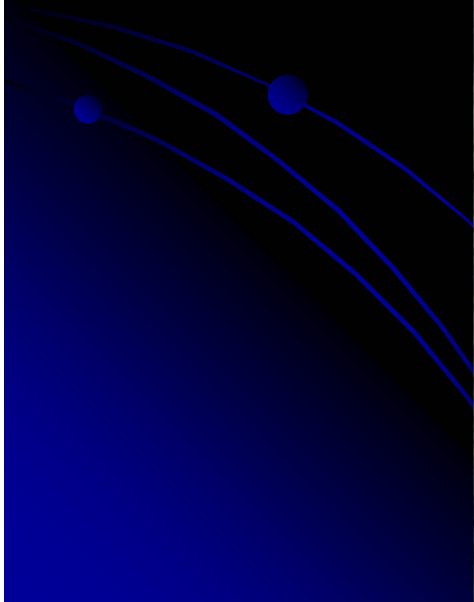
Gudsrigets teologi er kongens teologi. Det er ærens og styrkens og magtens og herredømmets fortælling. Det er løvens fortælling.

Den klare skelnen mellem loven og evangeliet er blodets teologi. Det er forsoningens og afmagtens og skjulthedens og vanærens og dårskabens fortælling. Det er lammets fortælling.

Løven er kongen, den brølende, sejrende fyrste.

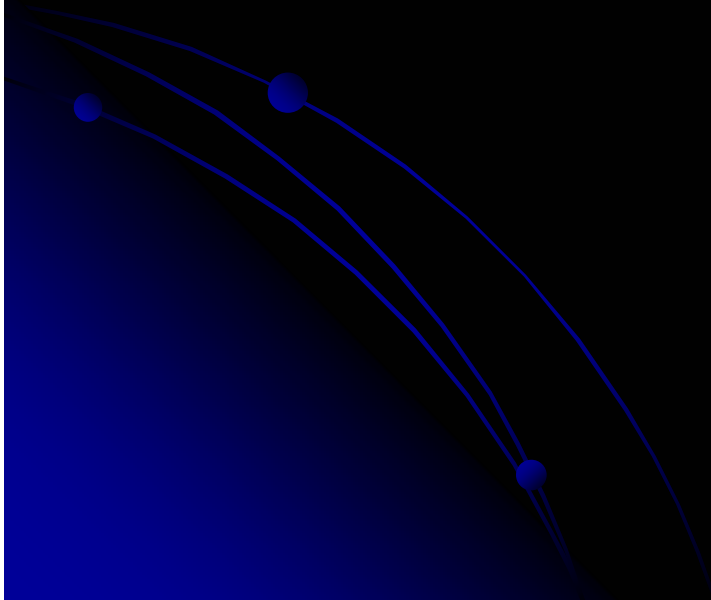
Lammet er det tavse offer, det blødende, slagtede sonoffer.

– at jeg ved hver ny opdagelse, ved hver nyvunden indsigt stiller mig selv to spørgsmål:

- 1. Afslører denne nye rigdom en hidtidig skævvridning hos mig selv?
- eller måske ligefrem en fejl?!**
- 2. Hvad risikerer jeg nu at tabe af syne?**

SKABT

MD
PHONO 1

MIC 1

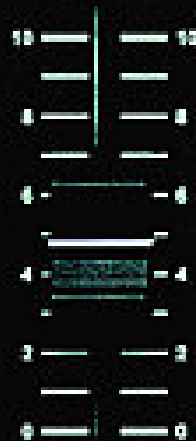
GAIN

TREBLE

MID

LOW

CUE

AFSLØRET

DAT
PHONO 2

MIC 2

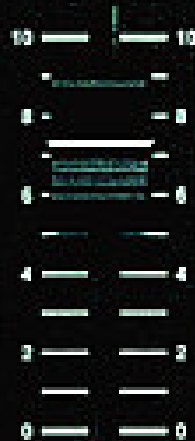
GAIN

TREBLE

MID

LOW

CUE

BEFRIET

CD 1
PHONO 3

MIC 3

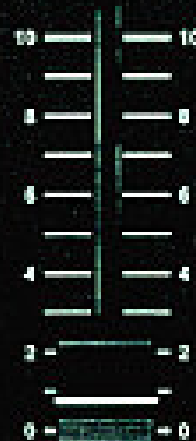
GAIN

TREBLE

MID

LOW

CUE

FORPLIGTET

CD 2
TAPE

MIC 4

GAIN

TREBLE

MID

LOW

CUE

Hvordan kaster gudsriget lys ind over forkyndelsen af lov og evangelium?

Ved at frisætte den fra den rene individualisme.

Ved at tænde håb om forbedring og kraft.

Ved at forpligte til efterfølgelse.

Ved at danne et folk, sammensmedet og samvirkende som et legeme.

Ved at forfremme os fra uduelige til Guds medarbejdere.

Ved at forpligte forkyndelsen på det sociale, det diakonale, det
• profetisk-politiske.

Ved at skabe håb om kirkens kulturtransformerende kraft.

Ved at understrege vigtigheden af det dennesidige liv.

Hvordan kaster den klare skelnen mellem lov og evangelium lys ind over forkyndelsen af gudsriget?

Ved at skærme den mod naiv triumfalisme.

Ved at modvirke selvretfærdig lovgerningskristendom.

Ved at minde om gudsrigets skjulthed, at det ikke kan peges ud og iagttages.

Ved at fastholde den enkeltes ensomhed over for Guds dom og nåde.

Ved at fastholde forkyndelsens sjælesørgeriske målsætning.

Ved at lade dommen, nåden og forpligtelsen lyde uafkortet og samtidigt.

Ved at fastholde nådens ubetingede frihed.

Ved at indrømme Guds folk en bred margen for fejlbarlighed og svigt.

Ved at fremholde den eskatologiske alvor.

Ved at skelne mellem skabelse og genløsning.

Ved at skelne mellem Guds to måder at regere på i verden: de to regimenter.

”Men i dag står jeg – nu ikke som forsker, men som pædagogisk konsulent – i de samme klasseværelser og kan se de katastrofale omkostninger, som den ensidige begejstring for ’tværfaglighed og projektarbejde’ har medført: Lærerne ved ikke, hvordan elever og kursister kan tilegne sig fundamentale, faglige basiskundskaber på en sådan måde, at de er præsentable og brugbare!

Vi har nemlig fortrængt hukommelsens betydning for læring. Vi har smadret Den Sorte Skole og smidt barnet ud med badevandet og triumferet bagefter. Det er en katastrofe.

• Når det kunne komme så vidt, så skyldes det, at vi, der indførte projektpædagogikken, selv havde gået i en skole, hvor vi havde fået kundskaber. Dem tog vi for givet, fordi vi selv havde gået i den.

Men vores hadefulde opgør med den vidensorienterede skole var så succesrig, at den i dag er fuldstændig udraderet.”

Martin Drengsgaard (i en kommentar til *Teksten og tiden*):

Jo mere posttraditionel verden bliver, jo mere vil mennesket forstå sig selv gennem sine handlinger (jf. 2.4.1). Derfor; hvis et evangelium ikke giver hjælp til konkrete handlinger eller inviterer ind i et handlingsmiljø, vil det posttraditionelle menneske ikke forstå evangeliet. Det posttraditionelle postmoderne/senmoderne menneske har ikke brug for at finde en nådig Gud, der kvit og frit tilgiver synd, men en Gud, som inviterer mennesket på en vandring, hvor dette menneske bliver en del af et handlingsmiljø. Andersens problem, er for mig at se, at han stadig hænger i en modernistisk epistemologi og derfor ikke formår at levere en teologi, som kan bruges af det postmoderne menneske. Med hans stædige fastholden på lov og evangelium, som er et individualistisk evangelium, begrænser han Gudsrigets nærhed, at Jesus rent faktisk søgte at kultivere et fællesskab, der levede i Gudsrigets gerninger. Det er ikke min mening med denne kritik af Andersen at gøre lov og evangelium uevangelisk. Men jeg mener, at Andersen burde forholde sig så ydmyg, at han i stedet for at gøre lov og evangelium til det højeste bjerg i bjerglandskabet, gør lov og evangelium til et bjerg på højde med de andre ved fx at lade Jesu proklamation af Gudsriget være en ligeså vigtig del af evangeliet.

(fra homiletikundervisningen på MF's BA-uddannelse):

Hvad er problemet ved en oversystematisk, bevidstløst repeteret forkyndelse af "lov og evangelium"?

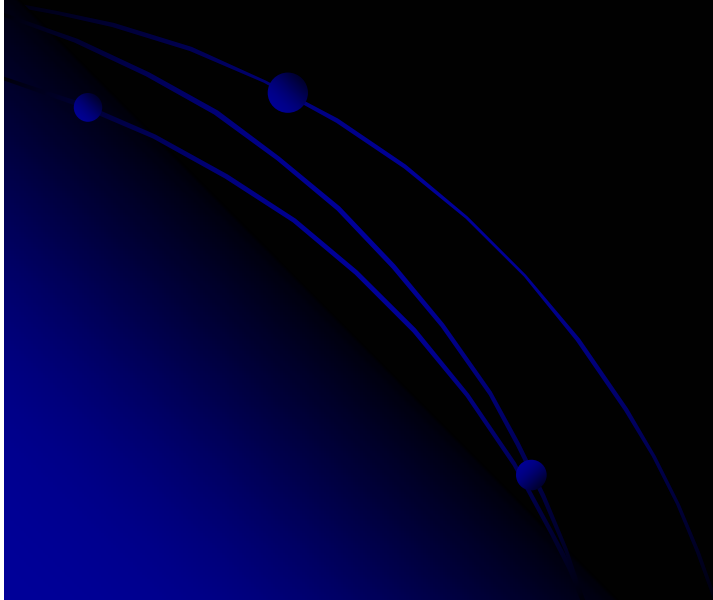
- 1. Den har ofte været stivnet i forudsigelighed**
- 2. Den har ofte været misbrugt til kætterjagt.**
- 3. Den har ofte reduceret forkyndelsen til dens centrum ("det ene fornødne").**
- 4. Den er udviklet i en *skyld*kultur, der ikke har kendt styrken i eller anerkendt betydningen af *skammen*.**
- 5. Den har ikke kendt til den moderne / postmoderne identitetskrise.**
- 6. Den har været tilbøjelig til at underbetone skabelsen.**
- 7. Den har været tilbøjelig til at underbetone gudsriget.**

Skabt

Afsløret

Befriet

Forpligtet

Der skal være en ægte balance mellem styrkens og afmagtens betoning, mellem påskemorgen og langfredag; mellem sejrens og syndighedens temaer. *Nåden og efterfølgelsen er simpelt hen lige definerende for det at være kristen.*

Det er lammets fortælling, der adskiller kristendommen fra alle andre livssyn. Løveteologi kan du finde i alle religioner og livssyn.

Men det betyder overhovedet ikke, at så er løvens teologi alligevel mindre vigtig! Har vi ikke løvens fortælling med for fuld skrue, så krøller lammets fortælling sammen under vægten af nederlag og vanære og dårskab.

Hvad sker der, hvis vi mister gudsrige-hermeneutikken som tolkningsnøgle?

Så bliver vi alvorligt fattigere.

Men mister vi den elementære evne til at skelne mellem loven og evangeliet, så dør vi. Så mister vi livet.

